

[Alfred Jensen.]

på dette område ikke vil skade de kollektive overenskomstforhandlinger til foråret, men tværtimod vil være til støtte og hjælp ved disse, og derfor anbefaler jeg, at tinget behandler vort forslag noget mere velvilligt, end ministeren gjorde.

N. Chr. Christensen: Dette forslag til folketingsbeslutning vedrørende lovmæssig nedsættelse af arbejdstiden kan venstre naturligvis ikke medvirke til at gennemføre. Det er i denne forbindelse ganske interessant at høre den højtærede ministers oplysning om, at den internationale arbejdskonference i Genève i året 1935 — med understregning af, at det er 22 år siden — vedtog konventionen om nedsættelse af arbejdstiden, og at kun ét demokratisk land har fulgt denne henstilling. Det vidner om, hvor overflødig Den internationale Arbejdsorganisation i Genève er, hvor mange fuldstændig luftige beslutninger der udgår derfra, således at socialdemokrater i de parlamenter, der får disse beslutninger til behandling, naturligvis viger tilbage for at give tilslutning hertil. Det siger sig selv, at den højtærede minister har ret i, at her i landet er det for længst slået fast, at hvis der skal opnås nedsættelse af arbejdstiden, må det ske ved forhandling mellem arbejdsmarkedets parter. At kommunisterne ikke kan forstå dette, må vel ses på baggrund af den ringe tilslutning, deres tanker i øvrigt har. At de minder socialdemokratiet om en fortid i så henseende, kan jo være en meget fornøjelig spøg set fra et kommunistisk synspunkt; vi andre er kun tilfredse med, at socialdemokratiet her har taget et mere realistisk standpunkt.

Ud fra disse betragtninger skal jeg anbefale, at man går imod dette forslag til folketingsbeslutning.

Ordføreren for forslagsstillerne (Alfred Jensen): Jeg kan absolut ikke godkende, at det skulle være luftige beslutninger, der er truffet på den internationale arbejdskonference angående arbejdstiden. Vel er det rigtigt, at konventionen ikke er blevet ratificeret af ret mange nationer, og vel er det rigtigt, at den først træder i kraft 22 år efter, at den er blevet vedtaget på arbejdskonferencen, men man kommer ikke

uden om, at en lang række lande i praksis har fulgt det princip, som blev nedlagt i konventionen. En lang række lande med Australien, Frankrig og De Forenede Stater i spidsen er gået ned til 40 timers arbejdsuge. Andre lande er gået ned til 45 eller 44 timers arbejdsuge. Det viser dog, at beslutningen langt fra var luftig, men tværtimod var en reel beslutning, som blev truffet i en periode, da det gjaldt om at skaffe tusinder og atter tusinder ind på arbejdsmarkedet, og hvor denne deklaration fra et så højt forum også tjente til at popularisere tanken. At man så rundt omkring i staterne forhindrede, at de lovgivende forsamlinger knæsatte dette princip, er en anden sag; det blev skam efterlevet.

Når nu det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen nævnte, at jeg minder socialdemokratiet om dets fortid, er han lidt ved siden af. Jeg har gjort opmærksom på, hvad der er sket før, men jeg minder skam også om nutiden, om, hvordan Dansk Arbejdsmands Forbund gør opmærksom på, at det ønsker arbejdstiden nedsat til 44 timer, også ad politisk vej. Jeg kan også citere næstformanden for De samvirkende Fagforbund, Einer Nielsen, der gør opmærksom på, at man må have denne arbejdstidsforkortelse gennemført enten ad politisk eller faglig vej. Det er altså ikke alene fortiden, jeg taler om, og det er ikke alene fortiden, jeg hentyder til, men det er i allerhøjeste grad nutiden, fordi tusinder af arbejdere, ikke mindst arbejdsmændene, venter på, at det danske folk på dette område viser sin skyldighed over for dem, der slider og slæber her i landet.

Økonomi- og arbejdsministeren (Krag): Til den ærede ordfører for forslagsstillerne har jeg i og for sig ikke flere bemærkninger at gøre, selv om det måske kunne være ret interessant at beskæftige sig lidt med, hvorledes den ærede kommunistiske ordfører omtaler USA som et socialt mønsterland, i hvert fald arbejdstidsmæssigt. En arbejdstidsforkortelses berettigelse har jeg ikke benægtet; jeg har blot henvist til, at vi foretager arbejdstidsforkortelse her i landet ved faglige overenskomster, og jeg kunne også henvise til, at formanden for De samvirkende